

Ученически глас

Европейски съюз

ПРОЕКТ BG051PO001-4.2.05 „Да направим училището
привлекателно за младите хора”

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на
Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”,
съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз

Европейски социален фонд

Вестник на клуб “Млад Журналист” на учениците от ОУ “Неофит Рилски” – гр. Костандово

Честит национален празник

Българийо, за тебе те умряха
една бе ти достойна зарад тях
и те за теб достойни, майко, бяха
и твоят име само кат мълвяха
умираха без страх.

Позиция на редактора

Стиляна Клашнова

Аз съм потомък на една малка, но горда страна. Много пъти тя е поставяна на колене, но винаги е намирала сили, като птицата Феникс, да се изправи от пепелта и да се възроди

„...Земя, като една човешка длан,
но счупи се в тази длан сурова
стакана с византийската отрова
и кървавият турски ятаган!”

Моята родина има дълга и нелепа история, труден е бил пътят на Аспаруховите конници, буен вятър е брулил листата им, докато Ювиги хан е казал: „Това е нашата земя! Завинаги!”. Мнозина са се опитвали да ни я отнемат. Но нашите горди предци са я бранили остоявали. Но идва време на тъмна болка и тежки рани, на дълбок плач и безкрайни страдания. Идват години на поголовно изстребление, на нечовешка гавра и потъпкване на всички човешки права. Една вековна държава е подложена на безкрайна агония 500 години.

„От Дунава до Охрид, до Бяло море –един народ нещастен под тежко иго мре! В гори, в поля, в колиби, в долини на Балкана вред видиш само ужаси и чуеш едно ридание.” Селата пусти, градовете разрушени, навсякъде развалини димят, а църквите – осквернени. Момци посичани или на бесила, девойки обезчестени или в харем, навсякъде мъка, плач, ужас... Жените ронят вдовишки сълзи, тежки железни окови дрънчат... България има свои герои, трудно се понася робският хомот. Още помни Балкана руските солдати, славните генерали и смелите опълченци. Това е най-славната епопея в нашата история. Битките при Плевен, Ловеч и София, на Орлово гнездо, при Шейново. Една нескончаема редица от безпримерен героизъм и народна саможертва. Руските, финландските и румънските войници, редом с българските опълченци донесоха на плещите си свободата на народа. След 500г. поругаване България е свободна. Без турски хомот, без да вдигат над главата си турските ятагани. 132г. Свобода! Поклон пред тебе, народе мой! Поклон пред цялата оная фаланга от знайни и незнайни герои, които завоюваха за нас свободата. Днес крачили по стръмните пътеки, за да се поклоним пред нашите

деди. Българи и руси спят в общи могили, като братя.

“Заставали пред паметните плочи,
Железните слова четем, стаили дъх
И свеждаме чела в безмълвната почит,
И пак вървим към шеметния връх. ”

Позиция на рядколегията

3-ти март! На този ден над изстрадалата ни земя, напоявана столетия с кръвта на хиляди борци, изгаря слънчевата ласка на свободата. На този ден човечеството поздравя непокорна България, въззяла се от руините на жестокото робство. Всяка година 3-ти март идва с дълбоката ни признателност към доблясните воители, дошли да умрат заради България. В тази борба народът ни прояви изключителна устойчивост, понесе неизброими страдания и с нейния връх - Априлското въстание, чийто погром беше кървав и привлече погледа на световната общественост. И всеки българин ще носи в сърцето си спомена за нашите деди, които ни дариха с най-скъпото богатство-свободна родина.

Конкурс за най – красива мартеница на ОУ „Неофит Рилски”

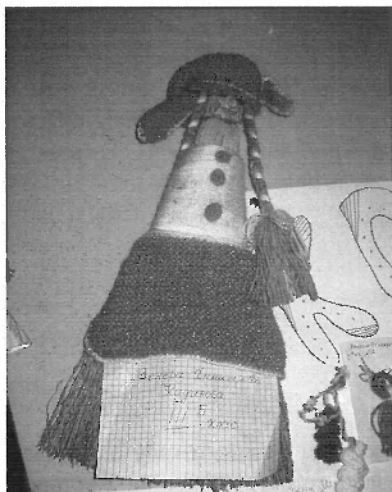
Баба Марта е митичен персонаж в българския фолклор. В народните предания Баба Марта е сестра на Голям и Малък Сечко (Януари и Февруари) и винаги е люта, защото двамата ѝ братя всяка година изпиват виното и не я оставят дори да го опита. От тук идва и поверието, че Баба Марта трябва да се умилостиви, защото настроението ѝ оказва силно влияние върху времето. Когато е засмяна, времето е слънчево и топло, но ядоса ли се, задухва вятър и облаци закриват Слънцето. На 1-ви март Баба Марта спохожда хората и посевите, облечена в червен сукман, червена забрадка и червени чорапи. Месец март е единственият женски месец, той е месецът на зачатие на пролетта и земята, която ще роди лятото и плодородието. Баба Марта е един от най-почитаните български обичаи, запазил се до наши дни. Според някои вярвания на този ден се празнува и за предпазване от змии и гущери, схващани като потенциални вредители. Като предпазни мерки срещу тях палят огън, прескачат го, люлеят звънци, обикалят къщата. На този празник всеки подарява на близките си специален амулет, наречен мартеница, за здраве и сила през следващата година.

Мартениците се изработват специално за 1-ви март, когато според българския народ започва новата стопанска година. На първи март всеки трябва да носи мартеница, особено малките деца, младоженците или новородените домашни животни. Мартениците се слагат на китките, на врата като огърлица или на дрехите отляво. В някои български региони мястото, където е поставена мартеницата зависи от социалното положение. Младите неомъжени девойки носят мартеници от ляво на дрехите си, младите ергени ги носят на кутрето на лявата си ръка, женените мъже си слагат мартеница в десния чорап. На някои плодни дървчета, дръжките на вратите и избите също се слагат мартеници. Хората носят мартеници за определен период от време. Обичайно периодът е свързан със знаците на приближаващата пролет – цъфнали дървета, среща с първите долитащи прелетни птици – щъркели, лястовици или жерави. Тогава хората свалят мартеницата и я завързват на цъфнало дърво или я слагат под камък.

Поверия

Преди изгрев слънце жените изнасят на двора нещо червено – дреха, престилка, пояс или прежда – и го оставят там девет дни. Вярва се, че червеното ще развесели Баба Марта и времето ще бъде хубаво. Бабите не излизат рано, за да не срещнат баба Марта и да не я разсърдят. Ако я срещнат момичета, времето ще е топло и хубаво. Жените не перат и не простират бели дрехи, за да не падат слани и градушки. За предпазване от гръм не се буха с бухалка, не се тъче, не се вари нищо. Жените избягват да шият, плетат, предат, тъкат, да работят в градината.

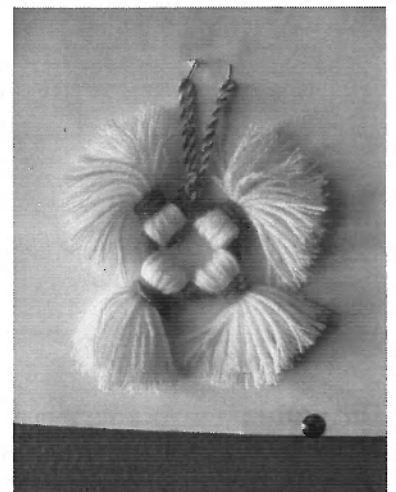

Мартенички

Мартенички бели,
бели и червени,
де и как сте взели
багрите червени?

Пролет шом ви зърне
тука при децата,
бързо тя ще върне
птиците в гнездата.

Храсти разцъфтели,
листите зелени.
Мартенички бели,
бели и червени.

Ученическо творчество

Съществува ли Бай Ганьо и днес?

ЕСЕ

Бай Ганьо е събирателен образ на простотията, лицемерието, лъжата и грубиянството, чиято цел е изгодата, само и единствено тя. Тези качества на литературния герой го правят актуален и днес.

У българина, а и не само съществуват дори в повече тези качества. Бай Ганьо пътува из целия свят, не за да го опознае, а да продава мускалите си и заради собствения си келепир. Тази творба на Алеко Константинов е безсмъртна и сигурно ще бъде актуална още много години. В пътуванията си из Европа, той се доказва като нелеп, но винаги самодоволен; смешен, но и плашещ със своята постоянна воля да наложи себе си и своите дребни интереси, независимо в каква среда и обстоятелства попада. Въпреки изказването си „Аз много съм любопитен да изуча Европа“, той не проявява любознателност, нито обикновена тактичност при опознаването си с чуждото. Дори напротив, с него се отнася като към съвсем познато, дори всекидневно. Така в поведението и в речта на героя „келепирът“, изгодата, сметката и просташината се оправдават чрез патриотизма и „българското“.

Славка Томанова VII б клас.

Байганьовщината в XXI век.

ЕСЕ

Да, Бай Ганьо е жив и днес, за съжаление. Човек, като се замисли му се струва, че байганьовщината едва ли не е наша национална черта. Отново за наше съжаление. Нима никой от нас не среща ежечасно около нас тази просташина. Заобиколени сме от псуващи хора, хранещи просташина. Сблъскваме се непрекъснато с хора, нямащи елементарно възпитание. А нима не сме и ние „чалгапоколение“, което игнорира стойностни неща като кино, опера, театър и стойностна музика. Нима не се смеем на глас на безвкусни комедии, аплодирайки ги ежедневно? А какво да кажем за „безвкусното“ младо поколение, кичещо се като новогодишни елхи и колкото по-лъскаво, толкова по-„добре“. А „компютърното“ поколение, не прочело една книга, забравили за Йовков, Елин Пелин, Вазов, Ботев...., забавлявайки се с пошли клипове в интернет?! Да! За съжаление Бай Ганьо е жив и днес и байганьовщината вече 100 години се предава от поколение на поколение.

Албена Табакова VII а клас.

Съществува ли Бай Ганьо и днес ?

Есе

Бай Ганьо – този толкова несъобразителен, нагъл и недоверчив човек, който в същото време е и такъв шегобиец. Това остроумие, което буди в съзнанието си; начина, по който се държи с останалите; странните решения, които взема за разрешаване на проблемите – всичко това го прави съвсем различен от останалите хора покрай него. „Съществува ли Бай Ганьо и днес“ е въпроса, на който без да се замисля мога да отговоря – съществува, разбира се. В разговорите сред нас понякога се чува израза „Ти си точно като Бай Ганьо“. Тук се откриват истинските лица на хората, приличащи на Бай Ганьо по поведението си, спрямо останалите и по тази своя тайнственост и голямата си недоверчивост. Изразяването, ставащо по начина на този герой е голяма излагащия-тези негови просташки думи злепоставят и унижават него и всички останали, които се държат по неговия начин. Не зная, дали в миналото образа на Бай Ганьо е бил толкова често срещан, колкото е сега, но си мисля, че този герой няма да бъде забравен и неговото поведение ще бъде развито и в бъдеще, макар много хора да не го одобряват и да се опитват да се предпазят от такива неща.

Валерия Шаркова VII б клас.

“За всяка една от професиите се изисква голямо количество труд, воля и не на последно място спортен хъс. Когато сме печелили първите места учениците винаги са имали вяра в себе си, че могат да спечелят първото място; в случаите, когато не сме били първи не ни е достигала вяра в себе си, макар, да сме имали възможностите да спечелим първите места. Винаги единствената цел за нас е САМО първото място и затова в повечето случаи при тегленето на жребия винаги сме били нежелани съперници. Всеки може да бъде научен на нещо, но не всеки може да бъде вдъхновен, затова, “добрият учител обучава, а великия-вдъхновява”. Затова винаги на първо място с пример е било вдъхновяването в способностите на всеки един от учениците”.

Взето интервю от:
Г-н Стефан Сергиев

– учител по ФВС гр.Костандово

Наградите на ОУ “Неофит Рилски”

Рубрики:

1. 1-ви Март – един чисто български празник
2. 3-ти Март – Национален празник
3. Лично творчество на учениците от нашето училище
4. Спортния живот в нашето училище

Главен редактор: Стиляна Клашнова
Заместник главен редактор: Славка Томанова
Дизайнер: Адриана Крачова